

[Justitsministeren.]

slutning hertil fandt jeg også i de bemærkninger, det ærede medlem fru Else-Merete Ross fremsatte.

Om tvangsarven gjorde det ærede medlem hr. Ib Thyregod nogle bemærkninger. Han understregede, at der her var tale om en forringelse af livsarvingernes stilling, og pegede i denne forbindelse også på andre spørgsmål. Jeg vil gerne om denne sag sige, at jeg i og for sig, hvad jeg også gav udtryk for i fremsættelsestalen, principielt ville være tilhænger af at afskaffe al tvangsarv, navnlig efter at vi har indført eller indfører begrebet forlodsret; men jeg kan meget vel se, at der ingen som helst mulighed er i øjeblikket for at komme igennem ad den vej. Jeg vil tro, at det er rigtigt at foretage den udvidelse af tvangsarven, som lovforslaget indebærer, men gør straks den indrømmelse over for det ærede medlem fru Edel Saunte, at jeg intet har imod, at vi drøfter en særstilling for den efterlevende ægtefælle.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod har ret i, at de specielle bestemmelser vedrørende arv af landejendom bliver opretholdt; det var, så vidt jeg erindrer, ikke tilfældet i det forslag, daværende justitsminister Elmquist fremsatte i landstinget. Men de betingelser, der var indeholdt i den såkaldte blå betænkning, har jeg ikke ment det rigtigt at søge gennemført og er her helt i overensstemmelse med udvalget af 1954.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod gjorde nogle bemærkninger om båndlæggelsesinstituttet. Må jeg have lov til at gøre den rent personlige bemærkning, at administrationen af denne båndlæggelse er ubehagelig. Det er faktisk ubehageligt at skulle administrere voksne menneskers penge, at skulle nægte dem ret til at administrere, hvad der i og for sig er deres. Jeg ville principielt — men det ved jeg godt jeg lige så godt kan tie stille med — hellere helt ophæve båndlæggelsesinstituttet og sige, at hvis den pågældende ikke kan administrere sine penge, så må vi gøre brug af umyndiggørelse eller lavværgemål. Men jeg erkender, at det går slet ikke an at røbe så revolutionære tanker.

Med hensyn til overformynderiet vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Ib Thyregod, der henviste til det ærede medlem

hr. Peter Larsens spørgsmål, at udvalget endnu ikke har afsluttet sit arbejde. Det er givet, at det folketingsudvalg, der nedsættes om dette lovforslag, vil blive gjort bekendt med det kommissorium, som udvalget har; men som jeg allerede dengang sagde: det udvalg, der behandler overformynderiets sager, har så vidtgående et kommissorium, som det overhovedet kan få.

De specielle spørgsmål, det ærede medlem rejste vedrørende båndlæggelse i aktier, er jeg meget villig til at diskutere med det ærede medlem i udvalget.

Så nævnte det ærede medlem bestemmelsen i § 69, det, man kalder permutationsret, og her vil jeg gerne understrege, hvad jeg også sagde i ministermødet til almindelig ophidselse for mine kolleger, at hvis § 69 gennemføres i den skikkelse, den har i lovforslaget, så overføres permutationsretten i alle tilfælde til justitsministeriet, altså også fra de andre ministerier. Nu det ærede medlem nævnte spørgsmålet, synes jeg, jeg er nødt til ligefrem at sige det offentligt; så er mine kolleger på ny advaret.

Det ærede medlem var, forstod jeg, ikke aldeles sikker på, at det var rigtigt, at man ikke havde en arvefond. Også det spørgsmål kan vi naturligvis diskutere, men jeg for mit eget vedkommende tror, at en sådan bestemmelse vil være overflødig. For det første ville det være meget svært at blive enig om, hvad arvefondens formål skulle være, og dernæst tvivler jeg meget på, at vi, uanset hvilket formål vi fandt frem til, kunne regne med, at denne arvefond ville friste personer, der ikke havde nære slægtninge, til at testamentere til den i videre omfang, end arven tilfalder staten.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen understregede i sine indledende bemærkninger det værdifulde i, at lovforslaget fremkom på et sådant tidspunkt, at der er god tid til en drøftelse af det i offentligheden, og dette synspunkt, som jeg allerede fremhævede i min fremsættelsestale, vil jeg gerne understrege. Jeg kan måske tilføje den lidt ondskabfulde bemærkning, at jeg navnlig venter mig uhyre meget af Politikens lederskribent. Jeg læste den ledende artikel den 19. maj i år i Politiken om denne nye arvelov, og jeg er naturligvis helt enig med lederskribenten i, at der ikke spores nogen genialitet i dette lovforslag. Det kan vel